

ЄВГЕН
ЯВОРІВСЬКИЙ

Казка
ДІТЯМ
НЕВЕЛИКА
ПРО
КУРЧАТКО
Й ПРО
ШУЛІКУ

ЄВГЕН ЯВОРІВСЬКИЙ

КАЗКА ДІТЯМ НЕВЕЛИКА ПРО КУРЧАТКО Й ПРО ШУЛІКУ

Для дітей молодшого віку.

Нове, третє видання

ОБ'ЄДНАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ЛІТЕРАТУРИ
ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

Торонто, Онт., Канада

1973

Обгортка мистця О. Судомори
Ілюстрації мистця Е. Козака

Всі права застережені
ALL RIGHTS RESERVED

Printed by:
Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. West, Toronto, Ontario, M6J 1C9, Canada

КОСЬ ЛІТНЬОЇ ПОРИ,
НА ПТАШИНОМУ ДВОРІ
ЛИХО СКОЇЛОСЬ ВЕЛИКЕ:

НАЛЕТІВ У ДВІР ШУЛІКА,
УХОПІВ КУРЧА МАЛЕНЬКЕ,
НАСТРАХАВ СЕРДЕШНУ НЕНЬКУ,
ЗНЯВСЯ В НЕБО Й ЗНИК УМИТЬ.

Як почала голосити
БІДНА МАТИ, БІДНА КВОЧКА:
— „ОЙ, НЕМА МОГО СІНОЧКА!
ВКРАВ КУРЧАТКО ХИЖИЙ ПТАХ!
КУДКУДАХ — КУДКУДАХ!”

НА ТОЙ ЛЕМЕНТ, НА ТОЙ КРИК
ОБІЗВАВСЯ ВРАЗ ІНДІК:
— „ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ!
ЩО ТУТ СКОЇЛОСЬ, ХТО КЛИЧЕ?
ХТО ЦЕ ЖАЛІБНО КУРЛИЧЕ?
ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ!”

За індіком кіт примчав,
замурликав, занявчав:
— „МР - Р - НЯВ! МР - Р - НЯВ!
ХТО І ЩО У КОГО ВЗЯВ?”

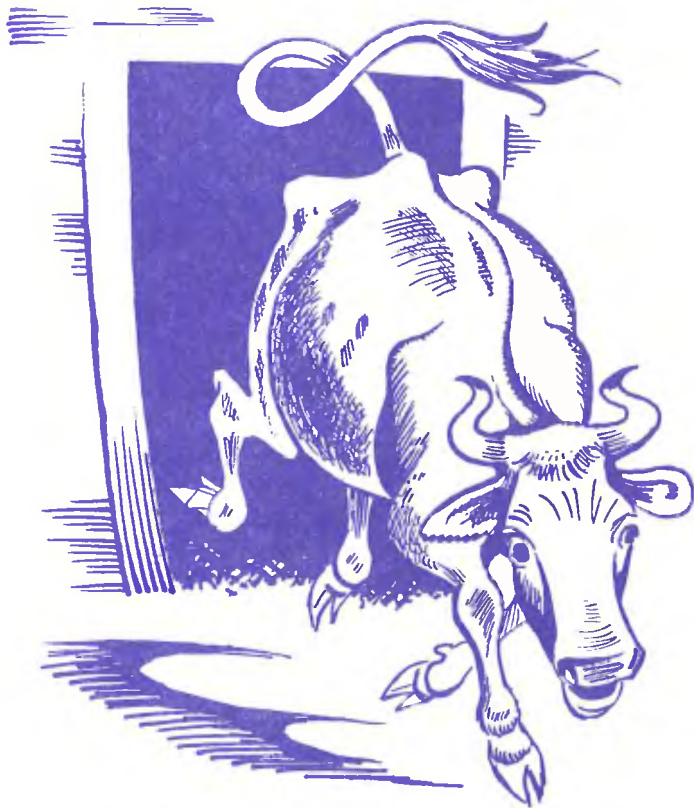
**ЗА КОТОМ БАРАН ПРИЙШОВ
І ЗАБЕКАВ І ПІШОВ:**

— „БЕ - Е - Е! БЕ - Е - Е!
ПОПЕЛЯСТЕ ЧИ РЯБЕ - Е - Е?“

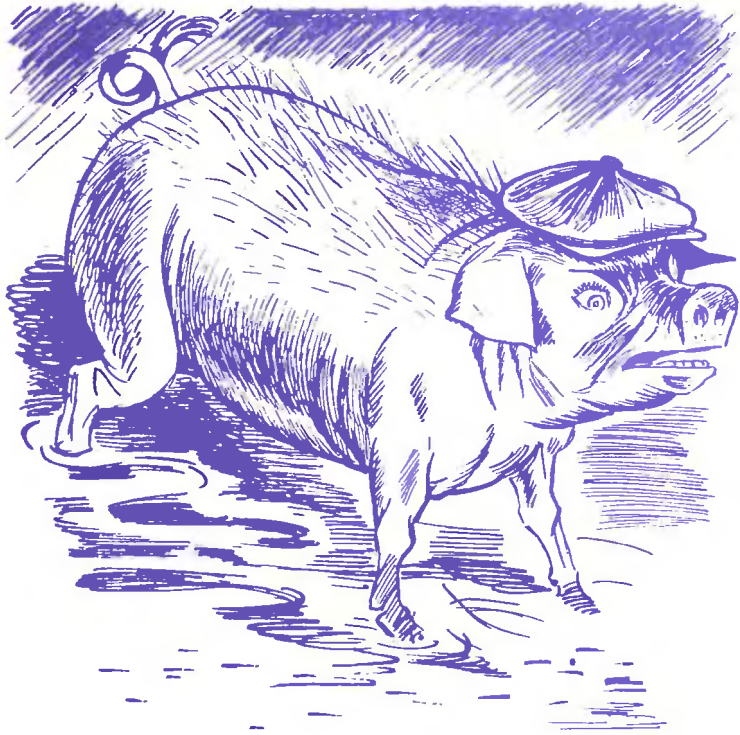

ЗА БАРАНОМ ПЕС ПРИГНАВ:

— „ГАВ-ГАВ-ГАВ! ХТО ЙЩО ВКРАВ?“

БІДНА Ж КВОЧКА ЗНОВ ГОЛОСИТЬ,
ВРЯТУВАТЬ КУРЧАТКО ПРОСИТЬ.
ТУТ КОРОВА НЕ СТЕРПІЛА
І З ОБОРИ ЗАРЕВІЛА:
— „М - МУ - У! М - МУ - У!
Я ШУЛІКУ ПІЙМУ - У!
ПОКАЖУ Ж Я ЙОМУ - У
ХИЖАКОВІ ОТОМУ - У!”

А КАБАН ГУКА З-ПІД ТИНУ,
НАСТОВБУРЧИВШИ ЩЕТИНУ:
— „ХРЮ - ХРЮ! ХРЮ - ХРЮ - ХРЮ!
Я ШУЛІКУ РОЗІТРУ!”

НАРОБИВ ТУТ ПІВЕНЬ КРИКУ:
— „КУКУРІКУ! КУКУРІКУ!
ДОГАНЯЙТЕ ВСІ ШУЛІКУ!
КУКУРІКУ! КУКУРІКУ!”

Ось ввесь гурт рушає з двору
всі вдивляються угору,
щоб шуліку не згубить.
А хижак усе летить!

А за ним усі тварини
поспішають без упину,
тільки курява услід!

Ось шуліка стишив літ,
придивляється, де б сісти
та курчатко швидше з'їсти.
придивився, крила склав
і додолу хутко впав.

ТІЛЬКИ Ж СТАТЬ УСТИГ НА НОГИ,
ЗВІРІ КИНУЛИСЬ ДО НЬОГО,
ХТО ЗА ХВІСТ, А ХТО ЗА КРИЛА —
ТАК ЗУБАМИ І ВХОПИЛИ!

— „СТІЙ, ЗЛОДЮГО, ЛЮТИЙ ВРАЖЕ!
ВІДДАВАЙ КУРЧАТКО НАШЕ!”
ПЕС ДО НЬОГО: — „ГАВ - ГАВ - ГАВ!
НАЩО ТИ КУРЧАТКО ВКРАВ?”

А БАРАН ГУКАЄ: — БЕ - Е - Е!
ЗАКОЛЮ́ Я ТЕБЕ - Е - Е!”

БАЧИТЬ ВОРОГ, ЩО БІДА,
СТАВ ТИХІШИЙ, НІЖ ВОДА,

ВІДДАЄ КУРЧАТКО ТИХО,
ТА ЩОБ ЯКОСЬ ЗБУТИСЬ ЛИХА,
КАЖЕ ЗВІРАМ: — „ОТ ШКОДА!
ХТІВ КУРЧА НАВЧИТЬ ЛІТАТИ,
ЩОБ ЗРАДІЛА КВОЧКА - МАТИ:
— ОТ СИНОЧОК - БАГАТИР! —
КР - Р - Р! КР - Р - Р!”

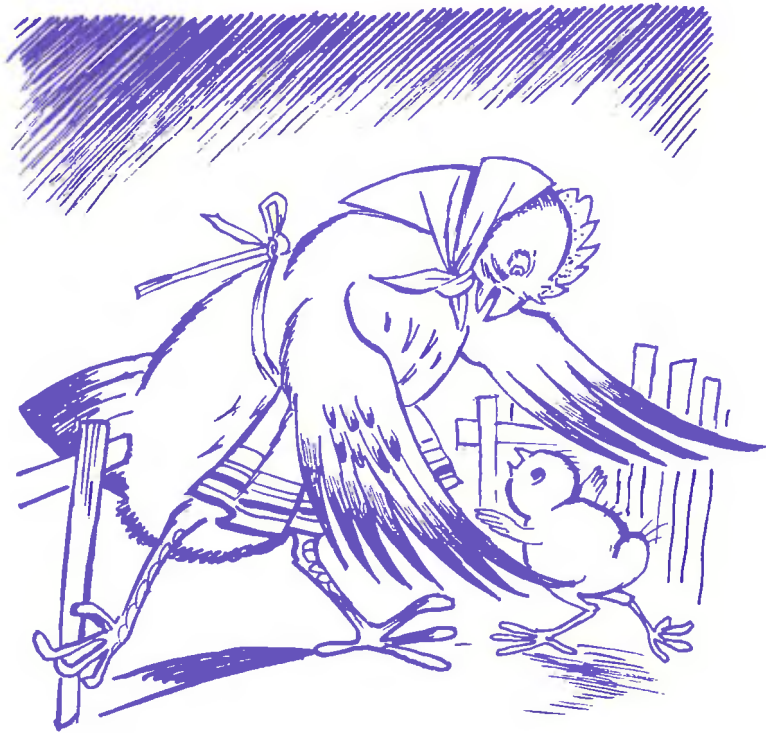
Поняла́ тут злість індика —
як гукне він на шуліку:

— „НЕ БУВАЛО ЗРОДУ - ВІКУ,
ЩОБ ШУЛІКА ВЧИВ КУРЧАТ
ПОПІД ХМАРАМИ ЛІТАТЬ!
ЗНАТЬ ДІЛА́ ТВОЇ НЕЧИСТІ:
ТИ КУРЧАТКО ДУМАВ З'ІСТИ!
МИ ТЕБЕ ЗА ЦЕ СКАРАЄМ —
МИТТЮ КРИЛА ОБКАРНАЄМ!
ГЕЛ - ГЕЛ - ГЕЛ! ТАК ЗВІРЯТА?”

— „ОБКАРНАТИ! ОБКАРНАТИ!”
ВСІ ГУКНУЛИ ОДНОСТАЙНО
І РОЗПРАВИЛИСЬ НЕГАЙНО
З РОЗБИЩАКОЮ ЛИХИМ.

— „А ТЕПЕР МЕРЩІЙ ХОДИМ
ОДНЕСЕМ КУРЧАТКО НАШЕ”, —
ЦЕ ВЖЕ ПЕС ДО ГУРТУ КАЖЕ.

От взяли вони курча,
бідолашне дитинча,
і вертаються до двору.
Ім назустріч на ту пору
вибігає мати - квочка,
припадає до синочка
і туркоче ніжно так:
— „кудкудак — кудкудак!”

ПІВЕНЬ КРИЛАМИ ТРІПОЧЕ —
ВСІМ ПОДЯКУВАТИ ХОЧЕ.
ПОТІМ СТАВ ВІН НА ТОКУ,
Й ЗАГОРЛАВ: „КУКУРІКУ!”

ТУТ ВСІ ЗВІРІ ПОЗБИГАЛИСЬ,
ОБИМАЛИСЬ, ЦІЛУВАЛИСЬ,

А ПО ВСЬОМУ НАКІНЕЦЬ
ПОДАЛИСЯ У ТАНЕЦЬ!

#104-
WEST ARKA
TORONTO
150

У КРАЇНСЬКЕ
ВИДАВНИЦТВО
"НАШИМ ДІТЯМ"- **ОПДЛ**